

βάτο τοῦ γιαλοῦ (ἐπὶ πολυμηχανοῦ καὶ ραδιοῦργου) Κρήτ. || Ἄσμ.

Τώρα βγαίνει τὸ φεγγάρι σιγαλὰ 'ς τὸν οὐρανὸ
σὰ δὴν ἔρημη βαρκούλα ὅπου πάει γιαλὸ γιαλὸ.

Κεφαλλ.

Τοῦ γιαλὸ γιαλὸ | ψαράκια κυνηγῶ

Λῆμν.

Δὲ σοῦ τό 'πα, Μαριετίνα, 'ς τὸ γιαλὸ μὴ γατεβῆς;
'Ο γιαλὸς κάνει φουρτούνα, θὰ σὲ πάρῃ νὰ πνιγῆς

Κεφαλλ.

Ρίξε μιὰ βέτρα 'ς τὸ 'ιαλὸ, | κι ἂ δὲ βραχῇ, δὲ σ' ἀγαπῶ
Νάξ. ('Απύρανθ.)

Δὲν εἶν' γιαλὸς, γιὰ νὰ πνιγῶ, γκρεμνός, νὰ πάγ' νὰ
πέσω;

Προπ. (Μηχαν.)

Μέσ' σὲ καράβια τοῦ γιαλοῦ, μέσ' σ' ἀγαθὸ λιμνιῶνα,
σὲ παναθὺρ' ὁλόχρυση μιὰ κόρη ἀκκουμπημένη

Κύπρ.

Σ' ἔναμι περιθαλάσσιον κάτω τοὺς κατεβάζουν,
'κείνην τὴν ὥρα 'ς τὸν-γιαλ-λᾶδὸν νὰ π-πέσουν τοὺς βιάζον

Ρόδ.

'Εα, ὕπρε τοῦ γιαοῦ | τσαὶ δροσιὰ τοῦ Μαλεβοῦ,

τσαὶ γλυκὰ ἀπομπάιτσε νι, | τὰν ἡμέραν ξυπνητσε νιν

(ἔλα, ὕπνε τοῦ γιαλοῦ... καὶ γλυκὰ ἀποκοίμισέ το, τὴν ἡμέρα
ξύπνησέ το· βαρυκάλ.) Τσακων. Πβ. εἰς λ. ἀ π ο μ π α -
λ α ἰ χ ο υ. β) Ὑπὸ τύπ. Τοῦ γιαλοῦ, ἡ ἐορτὴ τῆς Μεταμορ-
φώσεως τοῦ Σωτῆρος (6 Αὐγούστου) Θράκ. (Μαῖστρ.) :
Τοῦ Γιαλοῦ πηγαίνουμ' 'ς τὴ θάλασσα γιὰ κολύμπ'. γ) Ὑπὸ
τύπ. Ἀι-Γιαλός, ἡ ἐορτὴ τοῦ Ἀγίου Πνεύματος, κατὰ τὴν
ὁποῖαν οἱ κάτοικοι τῆς νήσου κατέρχονται εἰς τὰ παράλια
καὶ ἐορτάζουν μὲ ἀγωνίσματα, κολύμβησιν κ.τ.τ. Κύπρ.
Συνών. κ α τ α κ λ ν σ μ ό ς. 3) Ἡ θάλασσα γενικῶς πολλαχ.
καὶ Καλαβρ. (Μπόβ.) : "Ἐχει καράβια 'ς τὸ γιαλὸ καὶ γι'
αὐτὸ εἶναι συλλογισμένος πολλαχ. Γιὰ τήρα ἐκεῖ βαθιὰ 'ς
τὸ γιαλὸ ἓνα βαπόρι μόλις φαίνεται Πελοπν. (Κορών.)
'Στραπὴ, βροντή 'ς τοὺν οὐρανό, | παστραβίτεις 'ς τοῦ γιαλὸ
(παστραβίτεις = ἀκροχορδόνες' ἐξ ἐπιδ.) Θεσσ. (Μελιβ.) ||
Παροιμ. Ἀπεδῶ γιαλὸς κι ἀπεκεί γιαλὸς καὶ ποῦ νὰ πέσω
νὰ πνιγῶ; (ἐπὶ τῶν εὐρισκομένων πρὸ σκληροῦ διλήμματος)
Χίος

Τσ' ὦ νερόν τζαὶ 'τσεῖ γιαλὸς | τσαὶ ποῦ νὰ π-πέσω νὰ
πνιῶ;

(συνών. μὲ τὴν προηγούμεν.) Χίος (Πίσπιλ.)

'Επὰ 'ιαλὸς κ' ἐκεῖ 'ιαλὸς | καὶ ποῦ νὰ πέσω νὰ πνιῶ;

(συνών. μὲ τὴν προηγούμεν.) Νάξ. ('Απύρανθ.) Συνών.
Μ π ρ ό ς γ κ ρ ε μ ό ς καὶ π ί σ ω ρ έ μ α.

'Απ' τὴν Τυρ'νὴ ὥς τῷ Βαγιῶ | ἡ ἀραχνιὰ εἶναι 'τὸ γιαλὸ
(ἀραχνιὰ = ὁ διάβολος· κατὰ τὸ χρονικὸν διάστημα ποῦ με-
σολαβεῖ ἀπὸ τὴν Κυριακὴν τῆς Τυροφάγου μέχρι τῆς Κυρια-
κῆς τῶν Βαΐων τὰ ψάρια δὲν τσιμποῦν στὰ ἀγκίστρια καὶ δὲν
πιάνονται στὰ δίκτυα, ἴσως ἐπειδὴ ἀλλάζουν τόπον διαμονῆς
διὰ νὰ γεννήσουν ἢ δι' ἄλλον λόγον) Μύκ. 'Ο γιαλὸ γελάει
ὁλῶ (ἡ θάλασσα ἐξαπατᾷ τοὺς πάντας) Μπόβ. || Γνωμ. Ἄμα
κλαίει πολλὰ ὁ γιαλὸς, γιὰ νερά, γιὰ ἀέρα (ὅταν, καίτοι φαί-
νεται γαληνιαία ἡ θάλασσα, ἀκούεται θόρυβος ἀπὸ τὸ βάθος
τοῦ ὀρίζοντος, προμηνύεται ἡ βροχὴ ἢ ἄνεμος) Κύπρ. Ἄμα
βροντᾷ ὁ γιαλὸς, θ' ἀλλάξῃ ὁ καιρὸς Πελοπν. (Κορών.) Ἡ
σημ. καὶ ἀρχ. Πβ. Θεόφρ., Σημ. 29 Ἄκται βοῶσαι καὶ
αἰγιαλὸς ἡχῶν ἀνεμώδης καὶ Ἀράτ., Φαινόμε. 902-910
«Σῆμα δέ τοι ἀνέμοιο... | καὶ μακρὸν ἐπ' αἰγιαλοὶ βοῶντες, |
ἄκται τ' εἰνάλιοι, ὅπότε' εὐδίοι ἡχῆσσαι | γίνονται». Μπρὸς

πίσω τ' αἰ-Λιὸς πέτρα πιάνεις 'ς τὸ γιαλὸ (μεταξὺ τοῦ δευ-
τέρου καὶ τοῦ τρίτου δεκαημέρου τοῦ Ἰουλίου εἶναι ἡ θά-
λασσα ἥρεμος καὶ διὰ τοῦτο κατὰλληλος διὰ τοὺς λουομέ-
νους) Πελοπν. ('Αρν. Ζελίν.)

'Η σουσουβάρα 'ς τὸ γιαλὸ τσαὶ τὸ κατσί 'ς τὸ φοῦρνο
(ἡ σουσουβάρα = τὸ οὐράνιον τόξον, κατσί = ἡ γάττα.
Θεωρεῖται προμῆνυμα κακοκαιρίας ἡ ἐμφάνισις τοῦ οὐρα-
νίου τόξου εἰς τὸ βάθος τοῦ Μεσσηνιακοῦ κόλπου, ὅποτε
καὶ ἡ γάττα ἀναζητεῖ τὴν προστασίαν τῆς εἰς τὸν φοῦρνον)
Πελοπν. (Ξεχώρ.) || Ἄσμ.

Τρεῖς περδικοῦλες κάθονται 'ς τὸν Ἐλυμπο 'ς τὴ ράχη,
ἡ μιὰ τηράει κατ' τὸ γιαλὸ κ' ἡ ἄλλ' κατὰ τὴ Λάρ'σα
Μακεδ. ('Ολυμπ.)

'Αλλοίμονο τὰ πάθη μου, κανεῖς νὰ μὴ δὰ πάθῃ,
οὔτε καράβι 'ς τὸ γιαλὸ οὔτε πουλλὶ 'ς τὰ δάση

Κεφαλλ.

'Ω ἀρφανέ, πεδάρφανε ἀπὸ μάννα καὶ κύρη,
σὰ δὲ καράβι 'ς τὸ γιαλὸ χωρὶς καθαβοκύρη
Θήρ.

Τὴν μιὰν ἐπῆρεν ὁ γιαλός, τὴν ἄλλῃ τὸ καράβι,
κ' ἐγὼ τὸ κακορρίζικο 'ς τὴ γόχη τσῆ καμάρας

Κρήτ. ('Αγιος Βασίλ.)

Ψάρευε ψάρια 'ς τὸ γιαλὸ καὶ τὸν καιρὸ μὴ χάνῃς,
γιατὶ μ' ὄνειρατα πολλὰ τσῆ πείνας θὰ πεθάνῃς
Χίος. β) Ὑπὸ τύπ. ἀχιλῶνα τ' γιαλοῦ, ἡ θαλασσία χελώνη
Σαμοθρ. γ) Ὑπὸ τύπ. κατσί τοῦ γιαλοῦ, τὸ πτηνὸν γλάρος
(ἐπειδὴ ὀρέγεται τὰ ψάρια ὅπως ἡ γάττα) Μέγαρ. δ) Ὑπὸ
τύπ. κόρη τοῦ γιαλοῦ, τὸ συγγενὲς πρὸς τὸν ἀστακὸν ζῶον
Σκύλλαρος ὁ εὐρύς (Scyllarus latus) Ἀστυπ. 4) Ἡ λίμνη
Βιθυν. (Πιστίκοχ.) Θεσσ. (Σταυρ.) Μακεδ. (Πεθελιν.) :
'Α πᾶμι 'ς τοῦ γιαλοῦ νὰ κόψουμε καλάμια. 5) Τὰ παρὰ
τὸ πλευρὸν τοῦ κωπηλατοῦντος καὶ πρὸς τὰ δύο μέρη τῆς
λέμβου σανιδώματα, ὅπου τοποθετοῦνται προσωρινῶς οἱ ἀλι-
ευόμενοι ἰχθύες Ἀντίπαξ. Ἐρείκ. Καστ. Κέρκ. Κύθν. Λευκ.
Μεγανήσ. Μῆλ. Ὁθων. Παξ. Στερελλ. (Λουτρ. Σπάρτ.)
κ.ά.: Ἐπιάσαμε τόσα πολλὰ ψάρια π' ἐγεμίσαν οἱ γιαλοὶ
τσῆ βάρκας κι ἀπὸ τσι δυὸ βάδες Μῆλ. Μὲ τὴ βαρκουλίτσα
του ἴσια μὲ τοὺς γιαλοὺς ἀλατρεύει τὴ θάλασσα ὁ Λάκης
ὁ Πιστόλης (ἀλατρεύει = ὀργώνει, διαπλέει) Ἐρείκ.

γιαλοσερίδα ἡ, ἐνιχ. γιαλοσιρίδα Ρόδ.

Ἐκ τῶν οὐσ. γ ι α λ ό ς καὶ σ ε ρ ί δ α.

Τὸ φυτὸν Κιχώριον τὸ ἀκκνωδὲς (Cichorium spinosum),
τῆς οἰκογ. τῶν Συνθέτων (Compositae). Συνών. βλ. εἰς λ.
γ ι α λ α σ τ ο ι β ή.

γιαλότιρα ἐπίρρ. ἐνιχ. γιαλότιρα Θεσσ. (Τρίκερ.)
Σκίαθ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. γ ι α λ ό ς καὶ τῆς συγκριτ. ἐπιρρηματ.
καταλ. -τ ε ρ α.

Πλησιέστερον πρὸς τὴν ἀκτὴν. ἐνθ' ἄν.: Ἐλα γιαλότιρα
Τρίκερ. Ψαρεύει γιαλότιρα Σκίαθ. Συνών. γ ι α λ ό -γ ι α -
λ ό. Ἀντίθ. ἀ ν ο ι χ τ ό τ ε ρ α.

γιαλοτόπιν τό, Πόντ. (Κερασ. κ.ά.)

Ἐκ τῶν οὐσ. γ ι α λ ό ς καὶ τ ό π ι ο ν (Βυζαντ. τύπ.)
Παράλιον μέρος, παραλία.

γιαλοτριφύλλο τό, Κάσ.

Ἐκ τῶν οὐσ. γ ι α λ ό ς καὶ τ ρ ι φ ύ λ λ ι.

Εἶδος ἀγριόχορτου, τὸ ὅποιον εὐδοκιμεῖ εἰς παραθαλάσ-
σια μέρη: Τὸ γιαλοτριφύλλο βγαίνει στίς περιελ-μίες.

